

Sygn. akt: I C 1981/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	Sekr. Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2019 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej im. Św. (...)A. w S.

przeciwko A. T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. T. na rzecz powoda (...) Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej im. Św. (...) A. w S. kwotę 21.430,04 złotych (dwadzieścia jeden tysięcy czterysta trzydzieści 04/100 złotych) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego NBP nie wyższymi niż odsetki maksymalne od dnia 5 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.072,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1981/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 grudnia 2018 r. (...) Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im. Św.(...)A. w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. T. kwoty 21.430,04 złotych, z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie wyższymi niż odsetki maksymalne, liczonymi od kwoty 20.368,67 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powódka domagała się także zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że udzieliła pozwanej pożyczki umową zawartą w dniu 13 .10. 2015 r., zgodnie z którą pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki w ratach miesięcznych według ustalonego harmonogramu. Powód wypowiedział pozwanej umowę pożyczki z uwagi na zaległości w spłacie, wzywając ją do zapłaty zaległej kwoty. Po upływie okresu wypowiedzenia powód wezwał pozwaną do uiszczenia zaległości, jednakże kierowane do niej wezwania pozostały bez odpowiedzi. Na dzień wniesienia pozwu zobowiązanie pozwanej wynosiło 21.430,04 zł , w tym 620.368,67 tytułem należności głównej, 963,60złoty tytułem odsetek oraz 37,77 zł złotych tytułem odsetek maksymalnych za opóźnienie w spłacie i 60 zł opłaty windykacyjnej .

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swego stanowiska podniosła, że powód żąda nieprawidłowej kwoty. Pozwana podniosła że dokonywał wpłat a powód dokonał nieprawidłowego zarachowania wpłat i nie uwiarygodnił wysokości odsetek.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 13 października 2015 r. A. T. zawarła z Regionalną Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową im. Św. (...) A. z siedzibą w S. umowę pożyczki „ Umowa pożyczki Pożyczka Partnerska- wariant brylantowy Nr 24/10.15” Umowę zawarto na okres od 13.10.2015r. do 12.10. 2025 r. a pozwanej wypłacono kwotę 25.000,- zł. Pozwana zobowiązała się do zwrotu kwoty pożyczki z odsetkami według zmiennej stopy procentowej ustalanej przez zarząd (...), która w dniu zawarcia umowy wynosiła 7,50%, a jej zmiana miała następować raz na kwartał kalendarzowy w przypadku podwyższenia lub obniżenia stopy procentowej kredytu lombardowego ustalonej przez Narodowy Bank Polski i w zakresie, w jakim wysokość stopy ulega zmianie w okresie obowiązywania umowy. Pożyczką miała zostać spłacona w ratach miesięcznych zgodnie z załączonym do umowy harmonogramem wraz z należnymi odsetkami na wskazany w ust 11 umowy rachunek pożyczkodawcy. W umowie precyzyjnie określono wszystkie dodatkowe koszty, w tym prowizje (ust 15, koszty ubezpieczenia (ust 20) . Dokładnie uregulowano oprocentowanie zadłużenie przeterminowanego (ust 17)

W ust. 12 umowy, określono sposób zarachowania wpłat , które miały być zaliczane w następującej kolejności: opłaty z tytułu zwrotu kosztu ubezpieczenia, koszty windykacji, pozostałe prowizje i opłaty, odsetki od kapitału przeterminowanego, wymagalne odsetki za okresy obrachunkowe, kapitał przeterminowany, odsetki naliczone do dnia wpłaty, kapitał.

Szacunkowy całkowity koszt kredytu w ust. 13 umowy został określony na kwotę 15271,83 złotych.

Stosownie do ust. 17 pożyczkobiorca zobowiązał się do uiszczenia odsetek w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP w razie uchybienia terminowi płatności.

W ust. 28 strony uregulowały prawo do wypowiedzenia umowy przez (...), z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia, po upływie okresu wypowiedzenia, całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności, w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia pożyczki nie zostały dotrzymane, a także w przypadku, gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty, w terminie nie krótszym niż 7 dni, od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy.

(dowód: umowa pożyczki nr (...) z dnia 13 października 2015 z harmonogramem spłat k. 6-13, regulamin udzielania kredytów i pożyczek konsumenckich (...) k. 42-47)

A. T. poczynając od listopada 2015r. zaczęła dokonywać wpłat na rachunek przeznaczony do spłat pożyczki. Wpłaty dokonywała z opóźnieniem co spowodowało iż powstały zaległości a co z kolei skutkowało naliczaniem odsetek za opóźnienie. Szczegółowy wykaz wszystkich wpłat powódki za okres od uruchomienia pożyczki i sposób ich zarachowania został przedłożony i nie budzi wątpliwości w świetle treści umowy a pozwana nie wykazała, by dokonała jakichkolwiek wpłat, które nie zostały zaewidencjonowane na jej koncie. Nie wykazała przy tym, by, któraś z wpłat została wadliwie zarachowana.

(dowód: zestawienie operacji za okres od 13/10/2015 do 5 /12/2018 – k.48-57)

Pozwana była wzywana do zapłaty zaległych rat po czy wobec jej bierności, pismem z dnia 19.07.2018r. doręczony w dniu 3.08.2018r.

(dowód: pismo (...) z dnia 19.07,2018r. z potwierdzeniem nadania , zwrotne potwierdzenie odbioru, k. 16-17)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo było zasadne w całości.

Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd dysponował przede wszystkim przedstawionymi przez stronę powodową dokumentami prywatnymi. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez pozwaną, jak również nie wywoływała żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu co do ich treści..

Istotne dla rozstrzygnięcia sprawy dokumenty, obejmujące zestawienie wpłat oraz wyliczenie należności pozwanej dłużniczki wobec powódki (wysokość kapitału, odsetek umownych i odsetek karnych, innych opłat), zostały wprawdzie sporządzone przez pracownika powódki, jednakże są one czytelne w swojej treści, zgodne z powoływanymi przez powódkę postanowieniami umowy i Regulaminem, wobec czego nie było podstaw, aby kwestionować ich moc dowodową. Pozwana zaś, poza ogólnym stwierdzeniem, że kwestionuje roszczenia, nie wskazała konkretnych zarzutów co do twierdzeń przedstawionych przez powódkę, ani też jakichkolwiek dowodów. W szczególności nie wskazała, które z wpłat nie zostały uwzględnione bądź zarachowane niezgodnie z umową. Pozwana w żaden sposób nie odniosła się do szczegółowego wykazu operacji zaewidencjonowanych na jej rachunku przeznaczonym do obsługi pożyczki

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zawarta przez A. T. umowa pożyczki spełniała przesłanki z ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2011.126.715 ze zm.). Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Ustawa ta dalej stanowi, iż za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki (art. 3 ust. 2 pkt 1). Z kolei art. 2 ustawy wyraźnie stanowi, że stosuje się ją również do umów, na mocy których spółdzielcza kasa oszczędnościowo – kredytowa w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia swojemu członkowi kredytu.

Stosownie do treści art. 6 k.c., znajdujacego swoje proceduralne odzwierciedlenie w art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne.

Powódka wykazała należycie iż strony łączyła umowa pożyczki, z której pozwana się nie wywiązała. Pozwana natomiast ograniczyła się do ogólnikowych zarzutów i nie odniosła się w żaden sposób do dokumentów przedłożonych przez stronę powodową.

Na marginesie należy zaznaczyć iż z informacji pełnomocnika powódki wynika, że pozwana jest byłym pracownikiem działu windykacji powodowej (...) i w związku z tym dokumentacja obrazująca sposób zarachowania wpłat pozwanej jest dla niej jasna.

Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Z kolei art. 359 § 1 k.c. stanowi, że odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu, zaś § 2¹ tego przepisu – do dnia 31.12.2015r. - stanowił, iż maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne), a od 1 stycznia 2016r. stanowi, że maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotność odsetek ustawowych (odsetki maksymalne).

Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe (art. 359 § 2 kc), w wysokości - od dnia 1 stycznia 2016r. – równej sumie stopy referencyjnej NBP i 3,5 punktów procentowych. W myśl § 22 jeżeli

wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej przekracza wysokość odsetek maksymalnych, należą się odsetki maksymalne.

Ustawodawca w powyższych przepisach dał wyraz swobody stron stosunku prawnego do określenia wysokości odsetek, jeżeli są przewidziane lub wynikają z czynności prawnej między stronami, ustanawiając jedynie maksymalną ich wysokość w stosunku rocznym do wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (do dnia 31.12.2015r.), a od dnia 1 grudnia 2016r. w wysokości do dwukrotności odsetek ustawowych z art. 359 § 2 k.c.

W ust. 7 umowy strony przewidziały, że odsetki zwykłe, od kapitału są zmienne, w dacie zawarcia umowy wynosiły 7,50% w skali roku, i uregulowały mechanizm zmiany tej stopy procentowej, przewidując jednocześnie, że maksymalna stopa procentowa nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Powódka mogła zatem naliczać odsetki kapitałowe zgodnie z ww. postanowieniami.

W przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu stawała się w dniu następnym należnością przeterminowaną (ust. 19 umowy).

Strony umowy w ust. 17, zastrzegły roczną stopę oprocentowania zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Przewidziały, że zmiana wysokości ww. stopy następuje w przypadku zmiany stopy kredytu lombardowego przez Narodowy Bank Polski, z tym zastrzeżeniem, że maksymalna stopa procentowa nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego

W tych warunkach orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu (pkt II) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.